

orden inden? Altså, det blev undersøgt i forbindelse med den første lov, hvorfor man ikke giftede sig. Stadig væk var det dårlige grunde – det kan man så diskutere – men man kunne se et mønster. Vi ved ikke noget om, hvorfor de ikke gør det. Men som vi sagde i det andet tilfælde, skal det jo heller ikke gå ud over barnet. Så det er godt, at det bliver bedre, og det er også godt, at det bliver lettere at få den fælles forældremyndighed slået fast.

Især synes vi altså i SF, det er godt, at man nu også kan regulere samværet, hvor der er fælles forældremyndighed, for jeg kender i hvert fald en række tilfælde, hvor den part, der ikke har barnet boende, udsættes for næsten retsløs pression, fordi vedkommende får at vide, at betingelsen for at få samvær med barnet er, at den fælles forældremyndighed ophæves, og den svage retsstilling synes jeg det er gavnligt at vi får gjort noget ved.

Lad mig så til sidst også sige, at jeg synes, det er godt, at vi i hvert fald er så langt nu, at samværssabotage i højere grad kan medføre, at der bliver reageret, og at man så flytter forældremyndigheden.

Om de sidste to punkter vil jeg sige, at dem støtter vi også. Det var godt at se, at et kvikt lille samråd i Retsudvalget kunne medføre, at vi lige kunne få sagen om de vordende hustruer fra Thailand, der ikke begriber et suk af, hvad det er, de er med i, på plads.

Pia Kjærsgaard (FP):

Lad mig sige som start, at uanset hvor meget man lovgiver på det her område, er det faktisk et område, hvor to mennesker, der ikke længere kan finde ud af det på den private front, indbyrdes burde kunne finde ud af at fungere til gavn for deres fælles barn eller fælles børn; men der skal nok overordnet være en eller anden slags lovgivning, og det er så det, vi er i færd med at diskutere i dag.

Dette lovforslag må jeg sige at Fremskridtspartiet generelt er positivt indstillet over for. Vi vil ikke 100 pct. give tilsagn om det på nuværende tidspunkt. Vi forventer, at der bliver et meget detaljeret udvalgsarbejde, men at fædrene får nogle bedre rettigheder, og det mener vi ikke at man kan være uenig i. Før har det jo været sådan, at det næsten automatisk var moderen, der havde de bedste rettigheder, og det syntes langtfra i alle tilfælde at være retfærdigt.

Ydermere skal aftalen om fælles forældremyndighed nu ikke længere godkendes, men blot anmeldes til statsamtet. Det er vi helt enige i.

Den ugifte fars retsstilling skal styrkes, og så står der, at hvis forældrene har boet sammen i længere tid, stilles moderen og faderen lige. Men man kunne man jo godt spørge sig selv: Hvor længe er længere tid?

Hvor det ikke er længere tid, forbliver forholdene, som de er nu, står der så. Jeg synes, det er vanskeligt at vurdere, hvornår længere tid er sådan, at det bør følges.

Man understreger hele vejen igennem i forslaget hensynet til, hvad der er bedst for barnet, og det bør selvfølgelig til enhver tid være det, man vurderer og er positiv over for, men så kan man jo godt være lidt uenig om, hvad der så er det bedste for barnet. Jeg må sige, at specielt § 15 har vi indgående drøftet på vores gruppemøde i dag, og jeg vil lige citere § 15: »Indehavere af forældremyndigheden kan tilkendegive, hvem der efter deres død bør have tillagt forældremyndigheden. Tilkendegivelsen følges, medmindre hensynet til, hvad der er bedst for barnet, taler derimod.«

Det må så være statsamtet og ikke forældrene, der vurderer, hvad der er bedst for barnet. Vi mener, at forældrene selvfølgelig skal have ret til en eller anden form for børnetestamente.

Jeg tror, alle med mindreårige børn har tænkt over, hvad der ville være det bedste for barnet, hvis en ulykke eller andet skulle overgå forældrene: Om det skulle være bedsteforældrene, forældrenes venner eller andre, der skulle overtage forældremyndigheden. Et sådant ønske mener Fremskridtspartiet klart bør følges og ikke koldt og kynisk ændres af statsamtet. Så vidt jeg er orienteret, er det i dag sådan, at hvis der har været nogle år, hvor der ikke har været den kontakt, som statsamtet mener der bør være, kan det finde på at vurdere det anderledes, men vi mener, at det selvfølgelig bør respekteres som ethvert andet testamente. Det er noget, vi vil bore yderligere i under udvalgsarbejdet. Vi synes også, bedsteforældres status i det hele taget er et område, som der burde røres lidt mere ved. Vi er med på, at det bliver berørt i betænkningen.

Det har været hedt debatteret i pressen, og det er et farligt emne at komme ind på, men når man på et tidspunkt kan fratage forældre forældremyndigheden, vil jeg ikke undlade at komme ind på den forfærdelige hændelse – også